

ЛИЦЕ НЕ СЛІД ВТРАЧАТИ

Позиції на дошці ще немає,
Вона з'являється, коли фігури,
Із кожним ходом ми переставляєм,
А гра приймає певної структури.

Але не тільки ми на гру впливаєш,
Противник прагне також перемоги,
І план його не завжди відгадаєш –
Обидва боремося до знемоги.

Ми думаєм, що гру свою ведемо,
Позаду ж гори і піску бархани,
Дмухне, ми з королем своїм впадемо
І миттю полетять до дідька плани.

А з гір лавина і настане повінь,
Фігури попливуть за течією,
Які там шахи, вже потрібен човен –
І дошки вже нема й фігур із нею.

Хитка позиція в людей, міняють
Завжди їх несподівані загати,
У кут глухий нерідко заганяють,
І все ж лице своє не слід втрачати.

Дата написання вірша: 2021-01-10